(Az Európai Unióról szóló szerződés V. címe alapján elfogadott jogi aktusok)

A TANÁCS 2005/304/KKBP KÖZÖS ÁLLÁSPONTJA

(2005. április 12.)

Afrikában a konfliktusok megelőzéséről, kezeléséről és rendezéséről, valamint a 2004/85/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 15. cikkére,

mivel:

(1) Az afrikai kontinens konfliktusainak megelőzése, kezelése és rendezése iránti elsődleges felelősséget maguk az afrikaiak viselik.

(2) A nemzetközi jog meghatározza az afrikai konfliktusok megelőzése, kezelése és rendezése összefüggésében végzett tevékenységek keretét.

(3) Az Egyesült Nemzetek Alapokmánya szerint a nemzetközi béke és biztonság fenntartásáért elsődlegesen az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa felelős.

(4) Az ENSZ Biztonsági Tanácsa határozatainak kidolgozásakor az Európai Unióról szóló szerződés 19. cikkének alkalmazása biztosítja az Európai Unió álláspontjainak és érdekeinek teljes körű védelmét.

(5) A Tanács 2004. január 26-án elfogadta az Afrikában a konfliktusok megelőzéséről, kezeléséről és rendezéséről szóló 2004/85/KKBP közös álláspontot [1].

(6) A Tanács 2004. november 22-én jóváhagyta az afrikai békét és biztonságot elősegítő EBVP támogatásra irányuló cselekvési tervet, valamint az afrikai békéről és biztonságról szóló következtetéseket, továbbá 2004. december 13-án jóváhagyta az említett cselekvési terv végrehajtására vonatkozó iránymutatásokat. Ebben az összefüggésben a Tanács hangsúlyozta a KKBP keretén belüli (beleértve az EBVP támogatáson keresztüli) fellépések, az afrikai békeprogram, a közösségi eszközök és a tagállamok kétoldalú intézkedéseinek kiegészítő jellegét.

(7) A kontinens békéjének, biztonságának és stabilitásának elősegítése egyike az Afrikai Unió (AU) célkitűzéseinek, és a tagállamok közötti konfliktusok békés rendezése egyike az AU alapokmányában megállapított alapelveknek. A konfliktusok megelőzése, kezelése és rendezése volt a tárgya az Afrikai Egységszervezet (OAU) és utódja, az AU közötti párbeszédnek, és tartalmazza ezt a kairói nyilatkozat és cselekvési terv is. Az afrikai konfliktusok megelőzésében, kezelésében és rendezésében az AU és az afrikai szubregionális szervezetek töltenek be központi szerepet.

(8) A hatékony konfliktusmegelőzés olyan stratégiákat követel meg, amelyek megteremtik egy stabil és kiszámítható nemzetközi környezethez, valamint az átfogó és kiegyensúlyozott támogatási és fejlesztési segélyprogramokhoz szükséges feltételeket az erőszakos konfliktusokat kiváltó nyomás enyhítése céljából; a gazdasági tényezők fontosságát az afrikai konfliktusokban, valamint a diplomáciai és gazdasági intézkedések lehetséges szerepét az erőszakos konfliktusok megelőzésében és rendezésében szintén figyelembe kell venni.

(9) A konfliktusmegelőzés kapcsolatban áll a demokráciával, az emberi jogokkal, a jogállamisággal és a felelős kormányzással, a fejlesztési együttműködésnek viszont stratégiai szerepet kell játszania a konfliktusok békés kezelésére vonatkozó képességek erősítésében.

(10) A HIV/AIDS és a konfliktusok kapcsolatával foglalkoznia kell a békére és biztonságra irányuló minden politikának. Az instabilitás a konfliktus minden szakaszában, a megelőzéstől az újjáépítésig, a járvány felgyorsult terjedésének feltételeit teremti meg. A HIV/AIDS terjedése súlyos társadalmi-gazdasági és politikai következményekhez vezet rövid és hosszú távon is.

(11) Az Európai Közösség és tagállamai 2000. június 23-án Cotonouban partnerségi megállapodást kötöttek az AKCS-államokkal.

[1] HL L 21., 2004.1.28., 25. o.

(12) Az Európai Parlament 2000. november 30-án elfogadta a nők békés konfliktusrendezésben való részvételéről szóló állásfoglalást; valamint az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlése 2002. március 21-én elfogadta a nemek kérdéseiről szóló állásfoglalást.

(13) A Tanács 2003. december 8-án elfogadta a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról szóló iránymutatásokat,

ELFOGADTA EZT A KÖZÖS ÁLLÁSPONTOT:

1. cikk

(1) Az EU hozzájárul az erőszakos konfliktusok megelőzéséhez, kezeléséhez és rendezéséhez Afrikában, oly módon, hogy erősíti Afrika cselekvési képességét és eszközeit e területen, különösen az AU-val, és a szubregionális szervezetekkel és kezdeményezésekkel, valamint a polgári társadalmi szervezetekkel folytatott fokozott párbeszéd, és e szervezetek és kezdeményezések támogatása formájában. Ennek során az EU további lépéseket tesz a lehetséges bevonandó szereplők közötti koordináció elősegítésére, beleértve a Közösség és tagállamai által hozott intézkedések szorosabb összehangolását, elsősorban az afrikai békét és biztonságot elősegítő EBVP-támogatásra irányuló cselekvési terv, valamint az e cselekvési terv végrehajtására vonatkozó iránymutatások keretén belül.

(2) Az EU, összhangban a Tanács által jóváhagyott iránymutatásokkal, különösen az afrikai békét és biztonságot elősegítő EBVP támogatására irányuló cselekvési tervet hajtja végre. Javítani kell a tagállamok és a Közösség hozzájárulásainak összehangolását, és fel kell tárni az irányítási mechanizmus lehetőségeit az önkéntes tagállami hozzájárulások egyesítésének megkönnyítése céljából.

(3) A válságkezelés és a konfliktusmegelőzés területén meglevő képességeinek erősítésével párhuzamosan az EU fokozza szoros együttműködését az ENSZ-szel és az érintett regionális és szubregionális szervezetekkel a fenti célkitűzés elérése érdekében. Az ENSZ-EU válságkezelési együttműködésről szóló, 2003. szeptember 24-i közös nyilatkozatnak megfelelően és annak részeként folytatni kell az ENSZ-szel a válságkezelésre kialakított együttműködést. Az EU Afrika önállósága iránti elkötelezettségének sérelme nélkül továbbra is készen áll arra, hogy amennyiben szükséges, saját képességei szerint részt vegyen az afrikai konfliktuskezelésben.

(4) Az EU hosszú távú konfliktusmegelőzési és béketeremtő kezdeményezéseket alakít ki, felismerve, hogy az ezeken a területeken elért haladás szükséges előfeltétele annak, hogy az afrikai államok kialakíthassák és fenntarthassák a terrorizmus elleni hatékony küzdelem képességét.

(5) Az EU proaktív, átfogó és integrált megközelítést dolgoz ki, amely közös keretként szolgál az egyes tagállamok fellépéseihez is. Ennek részeként, és a korai fellépés képességének fokozására, az elnökség a főtitkár/főképviselő és a Bizottság segítségével továbbra is éves felmérést készít a lehetséges erőszakos konfliktusok azonosítására és figyelemmel kísérésére, valamint a kitörésük vagy megismétlődésük megelőzésére szolgáló politikai lehetőségek bemutatására.

2. cikk

Az EU politikája arra összpontosít, hogy korai fellépéssel előzze meg az erőszakos cselekmények kitörését és elterjedését, valamint az erőszakos konfliktusok megismétlődését. Ebben az összefüggésben az EU-intézkedések a következőkre terjednek ki:

— az alapvető strukturális okok kezelésére törekedő konfliktusmegelőzés, amely az erőszakos konfliktusok közvetlen okait – a kiváltó tényezőket – is célozza,

— a konfliktusok kritikus szakaszaira összpontosító válságkezelés, amely támogatja az erőszak felszámolására irányuló erőfeszítéseket is minden lehetséges intézkedés felhasználásával, beleértve a regionális és szubregionális kezdeményezések politikai és gyakorlati támogatását, az összes érintett fél közti tűzszüneti megállapodás megteremtése és támogatása érdekében, valamint – amennyiben indokolt – válságkezelési művelet végrehajtását,

— béketeremtés, amely törekszik az erőszakos konfliktusok visszaszorítására és e konfliktusok békés megoldásának előkészítésére és fenntartására irányuló kezdeményezések támogatására,

— a konfliktus sújtotta államok és társadalmak gazdasági, politikai és társadalmi újjáalakulását támogató újjáépítés, az erőszak újbóli elterjedésének megelőzése és a fenntartható béke támogatása céljából.

3. cikk

Az EU figyelembe veszi az alábbiakat annak érdekében, hogy fokozottan hozzájáruljon a konfliktuskezeléshez, és reagáljon a fennálló válsághelyzetekre:

— nemzetközi jogi rendszerek, vitarendezési mechanizmusok és regionális szintű együttműködési megállapodások kialakítása, különösen az AU Béke és Biztonsági Tanács létrehozása 2004 júniusában,

— intézményfejlesztés az afrikai nemzetbiztonsági és bírósági intézmények hatékonyságának növelésével, beleértve a terrorizmus elleni tevékenységekre irányuló intézményeket, valamint az afrikai országokat a meglévő nemzetközi okmányok szerinti kötelezettségeik végrehajtásában segítő konkrét cselekvések meghatározásával minden érintett területen, beleértve a terrorizmus és a tiltott kereskedelem elleni küzdelmet,

— támogatás a Nemzetközi Büntetőbíróság római statútumának megerősítéséhez és teljes végrehajtásához, amely fontos szerepet játszhat a büntetőjogi felelősségre vonás elkerülése elleni harc nemzeti intézményeinek kialakításában. Ez magában foglalja azoknak a bírósági intézményeknek a megerősítését, amelyek ebben az összefüggésben fontos kiegészítő szerepet játszanak. Különös figyelmet kell fordítani a Nemzetközi Büntetőbíróság római statútumában foglalt háborús bűncselekményekre – mint például a gyermekek besorozása –, amelyek súlyos hatással vannak a válság sújtotta országokra.

4. cikk

(1) Az EU a regionális konfliktusmegelőzési intézkedések és erőfeszítések támogatásának növelésére törekszik a vállalati felelősség fokozásával, a jogállamiság erősítésével, a konfliktusmegelőzés oktatásával, kapacitásépítéssel, többek között politikai és gazdasági elemzésekhez, korai előrejelzési rendszerekhez, tárgyalási-közvetítési képességekhez, a nemzetközi szankcionálási és végrehajtási mechanizmusok javításával, olyan mechanizmusok kifejlesztésével, amelyek a konfliktusokat kiélező gazdasági tényezőkre irányulnak, és a regionális szervezetek egymás közötti kapcsolatainak, valamint a helyi, nemzeti és regionális nem állami szereplőkkel és a nemzetközi közösség egyéb tagjaival kialakított kapcsolatainak erősítésével. A Közösség és tagállamai gondosan összehangolják a regionális és szubregionális szervezeteket a konfliktusmegelőzés területén támogató erőfeszítéseket, hogy közös kezdeményezéseket és együttműködést alakítsanak ki, beleértve adott esetben közös programok tervezését is.

(2) Az EU azzal a céllal támogatja az AU-t, és folytat együttműködést vele a konfliktusok megelőzésében, kezelésében és rendezésében, hogy hosszú távú partnerséget alakítson ki, különösen a kairói csúcstalálkozó nyomon követése keretében.

5. cikk

Az EU törekszik arra, hogy:

— támogassa a konfliktusmegelőzési szempontok érvényesítését a Közösség fejlesztési és kereskedelmi politikájának, valamint kapcsolódó országos és regionális stratégiáinak keretén belül,

— megfelelő esetben konfliktusmutatókat, valamint a békére és konfliktusokra vonatkozó hatásfelmérési eszközöket vezessen be a fejlesztési és kereskedelmi együttműködés területén, hogy csökkentse a konfliktust kiélező támogatás és kereskedelem kockázatát, és a legnagyobbra növelje a béketeremtésre irányuló pozitív hatásukat,

— biztosítsa, hogy a népesség egésze gyorsan részesüljön a tárgyi juttatásokból,

— javítsa a közösségi és tagállami erőfeszítések összehangolását ezen a területen,

— javítsa a fejlesztési és kereskedelmi együttműködést a regionális, szubregionális és helyi szereplőkkel a kezdeményezések közötti összhang biztosítása és az afrikai tevékenységek támogatása érdekében,

— összehangolja erőfeszítéseit a nemzetközi pénzügyi intézményekkel.

6. cikk

(1) Az EU hosszú távon segíti a béketámogató műveletekhez szükséges afrikai képességek erősítését regionális, szubregionális és kétoldalú szinten, valamint az afrikai államok azon képességét, hogy hozzájárulhassanak a regionális integrációhoz, a békéhez, a biztonsághoz és a fejlődéshez. E kapacitásfokozás ellenére az EU és tagállamai eseti alapon továbbra is megfontolják saját működési eszközeik felhasználását az afrikai konfliktusok megelőzésére és a válságkezelésre az Egyesült Nemzetek Szervezete Alapokmányának elveivel összhangban és a régióban folyó ENSZ-tevékenységekkel szoros együttműködésben. E megfontolások figyelembe veszik az EU válságkezelő képességei szerint kialakított kapacitások hatókörét, beleértve a polgári személyzet mozgósítását a béketeremtés hosszabb távú feladataira.

(2) A tagállamok és a Bizottság információt cserélnek minden, a béketámogató műveletekhez szükséges afrikai képességek támogatására hozott intézkedésről azzal a céllal, hogy javítsák a koordinációt és fejlesszék az együttműködést. Ezt az információt e közös álláspont 14. cikkében előírt éves értékelésben összegzik.

(3) A tagállamok és a Bizottság fokozott prioritást biztosítanak az országos és regionális stratégiáknak és a kockázatértékelésnek. Az országos stratégiákat szabványosított mutatók alkalmazásával és szakértői csoportok segítségével lehet kialakítani. A kockázatértékelés és az országos stratégiák szempontjából előnyös a helyi tudás fokozottabb alkalmazása, beleértve a korai előrejelzésben és a kockázatértékelésben képzett, helyi szakértőktől származó információkat.

(4) A tagállamok és a Bizottság a béketámogató műveletekhez szükséges afrikai képességek tekintetében megpróbálják elérni a kétoldalú intézkedések fokozottabb összehangolását az AU és az afrikai szubregionális szervezetek, különösen a Nyugat-Afrikai Államok Gazdasági Közössége, a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség és a Fejlesztési Kormányközi Hatóság, valamint a Közép-Afrikai Gazdasági és Monetáris Közösség támogatása érdekében.

(5) A tagállamok és a Bizottság szisztematikusan felkérik egymást, vagy adott esetben az elnökséget arra, hogy vegyenek részt olyan gyakorlatokon és szemináriumokon, amelyeket a békefenntartáshoz szükséges afrikai képességek megerősítésére szerveznek.

(6) A fejlesztési tevékenységek összehangolására és információcserére kell törekedni az érdekelt harmadik felekkel, nevezetesen az Egyesült Államokkal, Kanadával, Norvégiával és Japánnal, különösen az ezekkel az országokkal kialakított politikai párbeszéd keretében.

(7) Az EU törekszik az összehangolás további javítására az ENSZ-szel, és különösen a békefenntartó műveletekért felelős szervezeti egységgel minden olyan tevékenységgel kapcsolatban, amely a békefenntartáshoz szükséges afrikai képességek megerősítését célozza.

(8) Az EU elemzi, hogyan lehet a legjobban összehangolni az erőfeszítéseket a képzés és a gyakorlatok terén.

(9) Az EU eseti alapon megfontolja, hogy amennyiben hozzáadott értéket jelent, a megfelelő időben, saját nevében, külön vagy az egyes tagállamok által kezdeményezett programokkal együtt kapacitásfokozási programokat kezdeményezzen. Ez a cselekvés afrikai szervezetek kisebb megfigyelői misszióitól az EU békefenntartó gyakorlatain keresztül egészen a sokkal átfogóbb képzési programokig terjedhet.

7. cikk

A tagállamok továbbra is korlátozó politikát folytatnak a fegyverkivitel tekintetében, és teljes mértékben alkalmazzák az EU fegyverkivitelre vonatkozó magatartási kódexét. Felismerve azt, hogy a jogos biztonsági igényeket meghaladó mennyiségű fegyverzet rendelkezésre állása és felhalmozása bizonytalanságot elősegítő tényező lehet, és hogy a tiltott fegyverkereskedelem megakadályozása fontos hozzájárulást jelent a feszültség oldásához és a megbékélési folyamatokhoz, a tagállamok és a Bizottság:

— együttműködnek abban, hogy elősegítsék az ENSZ Biztonsági Tanácsa fegyverembargóinak és egyéb vonatkozó határozatainak nemzetközi szintű tiszteletben tartását és az ilyen intézkedések hatékony végrehajtására irányuló támogató kezdeményezéseket,

— továbbra is támogatják, és aktívan tiszteletben tartják a tiltott fegyverkereskedelem megelőzéséhez és az ellene folytatott küzdelemhez hozzájáruló regionális kezdeményezéseket,

— együttműködnek abban, hogy ösztönözzék a társult országokat arra, hogy azok az EU által elfogadott elvekhez és meghozott intézkedésekhez igazodjanak. Az EU továbbra is megfontolja, hogy támogassa-e azokat az afrikai erőfeszítéseket, amelyek a fegyvergyártás, -behozatal és -kivitel ellenőrzésének fokozására, a kézi lőfegyverek esetében jelentkező felesleg ellenőrzésének vagy megsemmisítésének támogatására irányulnak, továbbá azokat az afrikai erőfeszítéseket, amelyek az Európai Uniónak a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek destabilizációra vezető felhalmozódása és elterjedése elleni küzdelemhez való hozzájárulásáról szóló, 2002. július 12-i 2002/589/KKBP tanácsi együttes fellépéssel [1] összhangban a kézi lőfegyverekre vonatkozó problémák leküzdésére irányulnak,

— továbbra is támogatják a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek tiltott kereskedelmére és annak minden szempontjára vonatkozó ENSZ cselekvési programot, valamint az ENSZ Közgyűlése által 2001. május 31-én elfogadott, a transznacionális szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezményt kiegészítő, a lőfegyverek, részeik és alkatrészeik, valamint lőszereik tiltott gyártása és kereskedelme elleni jegyzőkönyvre vonatkozó tárgyalásokat.

8. cikk

(1) Az EU:

— törekszik a konfliktusokat kiélező gazdasági tényezők kezelésére,

— törekszik elősegíteni Afrika további integrációját a világgazdaságba, és támogatni azt, hogy a társadalom minden csoportja egyenlő mértékben férhessen hozzá az ebből származó előnyökhöz és lehetőségekhez,

— támogatja a gazdasági és politikai együttműködést, például a regionális stabilizációs intézkedéseket, hogy megelőző és konfliktust követő béketeremtő intézkedésként erősítse a felek közötti kapcsolatokat,

— munkálkodik annak biztosításán, hogy a regionális kereskedelmi integrációs intézkedések – az érzékeny csoportok biztonsági hálóját magában foglaló politikai összefüggésben – támogassák a konfliktusok megelőzését és rendezését.

(2) Az EU emellett:

— együttműködik a nagy értékű árucikkek tiltott kiaknázására és kereskedelmére vonatkozó embargók és az ENSZ Biztonsági Tanácsának egyéb vonatkozó határozatai általános tiszteletben tartásának elősegítése tekintetében, és támogatja az ilyen intézkedések hatékony végrehajtására vonatkozó kezdeményezéseket,

— aktívan munkálkodik olyan eszközök kialakításán, amelyek megállítják a természetes erőforrásoknak az erőszakos konfliktusok kitöréséhez, kiterjedéséhez és folytatódásához hozzájáruló tiltott kiaknázását,

— adott esetben korlátozó intézkedéseket alkalmaz, beleértve a gazdasági és pénzügyi szankciókat, amelyek azokra a szereplőkre irányulnak, akik az erőszakos konfliktusokból előnyökhöz jutnak, és azokat elmérgesítik. Ebben az összefüggésben tovább kell vizsgálni azt a (pozitív vagy negatív) szerepet, amelyet a magánszektornak kell betöltenie a konfliktusok megelőzése és rendezése területén.

[1] HL L 191., 2002.7.19., 1. o.

9. cikk

A konfliktusciklus különböző fázisaiban az EU:

— értékeli azt a fontos szerepet, amelyet a „nem állami szereplők" játszhatnak a konfliktusok kiélezésében, vagy rendezésük, illetve megelőzésük elősegítésében. Mindkét esetben számolni kell szerepükkel és pozitív hozzájárulásukkal,

— ösztönzi az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. számú határozatának az alkalmazását, biztosítva a nemek közötti különbségek szempontjának figyelembevételét a tervezési, végrehajtási fázisokban és a konfliktus hatásának értékelésében, valamint a konfliktusban részt vevő különböző szereplők szükségleteinek, és a konfliktusok megelőzése, kezelése és rendezése keretében végzett döntéshozatalban való részvételük szintjének és jellegének értékelésében, beleértve a békefolyamatokat és tárgyalásokat,

— az ENSZ Biztonsági Tanácsának a gyermekekről és fegyveres konfliktusokról szóló 1460. és 1539. számú határozatával, valamint az EU gyermekekről és fegyveres konfliktusokról szóló iránymutatásaival összhangban, a rendelkezésére álló eszközök felhasználásával, és a múltbeli és folyamatban lévő tevékenységekre építve hatékony és átfogó módon fellép a fegyveres konfliktusok gyermekekre gyakorolt rövid, közép- és hosszú távú hatásai ellen. Megpróbál hatást gyakorolni a harmadik országok szereplőire (a kormányokra és a nem állami szereplőkre, beleértve a fegyveres csoportokat), hogy hozzanak hatékony intézkedéseket a fegyveres konfliktusok által érintett gyermekek jogainak védelmére.

10. cikk

Annak kifejezésére, hogy egy konfliktus akkor is figyelmet igényel, ha már kevésbé kritikus, és annak érdekében, hogy hozzájáruljon az afrikai háború utáni helyzetek egységesebb és rendszerezettebb megközelítéséhez, az EU:

— fejleszti és megszervezi saját kapacitásait a biztonsági szektor reformjának a demokratikus elvek, az emberi jogok tiszteletben tartása, a jogállamiság és a felelős kormányzás keretében történő támogatása céljából, különösen az erőszakos konfliktusokból a fenntartható béke állapotába átalakuló országokban,

— folytatja és megerősíti támogatását annak a problémának a megoldására vonatkozóan, amelyet a kézi lőfegyverek destabilizációhoz vezető felhalmozódása és ellenőrizetlen elterjedése jelent,

— fokozza a leszerelés, valamint a leszerelt volt harcosok fenntartható újrabeillesztésének támogatását, különös tekintettel a nemek közötti különbségeken alapuló szükségletekre és a fegyveres tevékenységekben való részvételre toborzott gyermekek szükségleteire,

— növeli támogatását a meglévő taposóaknák eltávolítása tekintetében, valamint elősegíti az aknákkal kapcsolatos felvilágosítást, továbbá ösztönzi és támogatja az aknamentesítéssel kapcsolatos afrikai képességek fejlesztését,

— továbbra is támogatja azokat az intézkedéseket, amelyek célja az otthonától elszakadt lakosság újrabeillesztésének elősegítése a konfliktust követő helyzetekben, figyelembe véve az ENSZ főtitkára képviselőjének a belső áttelepítésre vonatkozó irányadó elveit,

— ösztönzi a megbékélést és támogatja azt az újjáépítést, amely ahhoz szükséges, hogy lehetővé váljon a konfliktusból kilábaló országok számára a hosszú távú fejlesztési politikák újbóli elindítása,

— a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló, 2003. június 16-i 2003/444/KKBP tanácsi közös állásponttal [1] összhangban az afrikai felekkel folytatott politikai párbeszédben megerősíti szilárd elkötelezettségét a Nemzetközi Büntetőbíróság támogatása iránt, és megerősíti álláspontját az Amerikai Egyesült Államok által javasolt, kétoldalú mentességi megállapodások tekintetében.

11. cikk

Az EU felméri az ezen a területen kialakítható nemzeti és regionális szintű együttműködés lehetőségeit, és megoldásokat javasol az eszközök széles skálájának felhasználásával a vallási csoportok radikalizálódása és a terroristatoborzásnak való kiszolgáltatottságuk közötti kapcsolat problémájának megoldására egy konfliktusmegelőző és béketeremtő terv keretében. Ebben az összefüggésben az EU figyelembe veszi az EU-Afrika brüsszeli miniszteri konferencia (2001. október 11.) által elfogadott, a terrorizmusról szóló közös nyilatkozatot, és az ouagadougou-i EU-Afrikai miniszteri konferencia (2002. november 28.) által elfogadott, a terrorizmusról szóló közös nyilatkozatot.

12. cikk

Az EU biztosítja, hogy a HIV/AIDS elleni küzdelem szerves részét képezze az EU konfliktusmegelőzési és -csökkentési stratégiáinak. Erősíteni kell az AU-val e kérdésben folytatott párbeszédet, amelynek Afrika önállósága elvén kell alapulnia. Ebben az összefüggésben a béketámogató műveletekhez nyújtott segítségnél biztosítani kell a HIV/AIDS-problémával kapcsolatos felvilágosítás és a megelőzésre irányuló képzés szempontjait is az ENSZ Biztonsági Tanácsának a HIV/AIDS-ről és a nemzetközi békefenntartó műveletekről szóló 1308. számú határozatával összhangban.

[1] HL L 150., 2003.6.18., 67. o.

13. cikk

A Tanács tudomásul veszi, hogy a Bizottság e közös álláspont célkitűzéseinek és prioritásainak elérésére összpontosítja a fellépéseit, amennyiben szükséges, az erre vonatkozó közösségi intézkedések alkalmazásával.

14. cikk

Az elnökség jelentése alapján e közös álláspontot és annak végrehajtását a főtitkár/főképviselővel és a Bizottsággal együttműködve kell évente felülvizsgálni, és szükség esetén, módosítani.

15. cikk

A 2004/85/KKBP közös álláspont ezennel hatályát veszti.

16. cikk

Ez a közös álláspont az elfogadása napján lép hatályba.

17. cikk

Ezt a közös álláspontot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Luxembourgban, 2005. április 12-én.

a Tanács részéről

az elnök

J.-C. JUNCKER